

Кіровоградська область
Областна бібліотека ім. Н. К. Кривого
Інв. №

Контрольний екземпляр

Рік видання XVIII
№ 51 (2311).
ЧЕТВЕР
28
КВІТНЯ
1977 РОКУ
Ціна 2 коп.
Газета виходить
з 1939 року.

Молодий Комуніст

орган кіровоградського обкому ЛКСМУ

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЗБОРИ ПАРТІЙНОГО АКТИВУ ОБЛАСТІ

26 квітня в Кіровограді відбулися збори активу обласної партійної організації, на яких розглянуто питання про завершення партійних, профспілкових, комсомольських організацій, радянських і господарських органів області по виконанню постанови ЦК КПРС «Про 60-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції».

З доповіддю на зборах виступив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак.

В обговоренні доповіді взяли участь В. О. Скурченко — перший секретар Кіровоградського міського партії, С. Х. Тараненко — перший секретар Олександрівського райкому партії, М. Д. Петров — бригадир плавильників Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР, Є. П. Федотова — голова виконкому Новгородківської районної Ради депутатів трудящих.

М. О. Ковіка — секретар парткому кіровоградського заводу «Червона зірка», П. Я. Зайвий — голова колгоспу імені XXV з'їзду КПРС Онуфріївського району, Д. Т. Жмак — голова обласної ради профспілок, Г. Д. Гончар — ланкова колгоспу «Росія» Голованівського району, М. О. Курке — секретар парторганізації колгоспу імені Леніна Вільшанського району, В. В. Петраков — секретар обкому ЛКСМУ України, В. К. Жмур — машиніст електропотяга Знам'янського локомотивного депо.

Із заключним словом виступив М. М. Кобильчак.

В обговореному питанні збори активу прийняли резолюцію.

Учасники зборів надіслали вітального листа Центральному Комітетові КПРС, Генеральному секретареві ЦК КПРС товаришеві Л. І. Брежнєву.

ДАМО КОМСОМОЛЬСЬКУ ДВОРІЧКУ!

«Перемога Жовтня — головна подія XX століття, яка докорінно змінила хід розвитку всього суспільства». Вдумайся, ровеснику, в ці слова з постанови ЦК КПРС «Про 60-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції». Вдумайся, бо тобі випало найбільше щастя — жити, вчитись і працювати в Країні Рад — країні великого Леніна. Зрозумій, що Радянська влада — не тільки для нас із тобою, а для всіх народів світу відкрила нову епоху — епоху боротьби за соціалізм, укажи людству єдиний правильний шлях розвитку. І йдемо ми похолом гідно цим шляхом. Ведемо за собою всіх чесних людей планети. Як це прекрасно! Як це відповідально, особливо сьогодні, в рік нашого ювілею! Говоримо пам'ятаймо, що дороговказом сучасного світового революційного руху є наш історичний досвід, наші успіхи і досягнення здобуті в боротьбі, в нестимній праці. Знаймо змалку: чим сумлінніше й ефективніше ми будемо працювати, тим могутнішою ставатиме наша рідна Вітчизна, тим кращим ставатиме наше життя, адже найвищою метою економічної стратегії партії було і є — забезпечити неухильне зростання матеріального і культурного рівня життя народу. Отже, твоє місце — в строю будівничих, твій обов'язок — ударною працею приношувати славу Вітчизні. Повтори завтра сьогоднішній вперше, зроби його нормою кожного дня! Рівняйся на прагматичних, будь гідним бойових і трудових подвигів батьків! Інакше не можна. Перед знаменами історії, під стягом Великого Жовтня революційний тримаймо крок!

Твоя комсомольська дворічка — це похід за всемірне підвищення ефективності виробництва, поліпшення якості продукції і виконання завдань цьому плану двох років п'ятиріччю до 60-річчя Великого Жовтня. Такий головний напрям усієї нашої роботи в ювілейному році. Така наша почесна вахта, така мета трудового суперництва. Стань же в ряди його учасників, і ти пізнаєш радість знайомства з тими хто був ініціатором славної боротьби, ти дізнаєшся, що ще на фініші першого року п'ятиріччя вступили в цей похід молоді хлібороби і тваринники Новгородківського району. І вже не як випадковість, а як закономірність сприйми миттєвий переміщення в праці Тетяни Ковгун з колгоспу імені Мічуріна, яка тоді зовбула першість у соціалістичному змаганні серед «сложних» дворічок області. Наслідуючи новгородківців, 550 колективів ферм Кіровоградщини дали слово справитися з планом двох років п'ятиріччю до 7 листопада. Є на кого рівнятися!

Комсомольська дворічка стала напруженням зустрічним планом для сотень і тисяч молодих робітників. 87 червонозорічців уже сьогодні почали працювати в рахунок 1978-го. Чимало з-поміж них юнаки і дівчата. 29 тисяч надпланових пар дитячого взуття вищого ґатунку виготовлять до знаменної дати взуттєвники Кіровограді. Значний внесок і молоді в цей трудовий дарунок. Або ж стадаймо сміливий почин комсомольсько-молодіжної бригади Миколи Петрова із Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР: план трьох років п'ятиріччю — до ювілею Жовтня. Ще недавно бюро обкому Компартії України схвалило цю ініціативу, а позавчора учасники зборів активу обласної партійної організації палко аплодували Миколі Петрову, який повідомив з трибуни, що молоді робітники з честю дотримують слова: бригада працює в рахунок 1978-го, вона взяла шефство над трьома відстаючими бригадами і зобов'язалася вкнести їх у число передовиків.

Безперечно, й інші патріотичні почини молоді на честь ювілею Жовтня було підготовлено зразковою виховною роботою комітетів комсомолу. Штабом організації і дієвості трудового суперництва можна назвати комітет ЛКСМУ Олександрівського електромеханічного заводу. І не тільки тому, що більше половини працюючих на підприємстві — молодь. Тут змільні згуртувати колектив, здружити його, сформувати в душі кожного молодого робітника почуття високої відповідальності за доручену справу, за долю планів, за честь заводської марки. Зуміли, бо конкретні шляхи і методи роботи комітету повсякденно складаються з конкретних дій. За словом — діло, за ділом — контроль, аналіз, висновок... Почали, приміром, впровадження досвіду львів'ян — комплексної системи управління якістю — комсомол тут як тут, з діловими пропозиціями на всіх етапах формування якості продукції. І так у будь-якій справі. Тому й наслідок як на долоні: 82 проценти виробів з почесним п'ятикутником на підприємстві, більшість господарів якого, знову підкреслимо, — молодь. Значить, під силу тобі, ровеснику, вирішення навіть найважливіших питань виробництва. Сміливо викликай на змагання наставника, з хвилини, години і змін шодня відвоююй час для успішного завершення комсомольської дворічки. Бо ми сьогодні — на почесній вахті. Бо на нас рівняються, за нами йдуть усі чесні люди планети.

Дамо ж комсомольську дворічку!

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ

Репортаж червоного тижня Лише одна вимога...

ГУДЕ трактор весело й уперто. Чи то так здається Миколі, бо на серці радісно і по-хлоп'ячому весело. Та й чом би не радіти, коли погода не псує твоїх задумів, коли тобі несього двадцять один рік, коли трактор у тебе новенький і чистий, коли ти працюєш, наче пісню співаєш!

Гарною то була б пісня, якби мав Микола хист до вірчування, як до хліборобства. Ні, Кизілі завше були поетами плуга і борони. Ось і сьогодні проводить Микола Кизілі сонце за боріи і робить останнє півколо на полі, боронуючи до сходів бурякової плантації. Дав сьогоднішні півтори норми за зміну. Знає юнак, що червоночій третім відділом колгоспу Олександрівського району Кизілі скупив на похвалу, коли йдеться про рідних сніпів, та все одно хоч дома, в рідному колі їх, Кизілів буряководів, за тарілкою запашного борщу скаже приховане в потаємних закутках душі:

— А таки не підводиш, Миколо, батька...

- «Здобудемо право називатися колективом імені 60-річчя Жовтня!» — одностайно вирішили механізатори комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Жовтень».
- Брати Володимир і Микола Кизілі одну з вимог морального кодексу будівника комунізму виконують ударною працею на батьківському полі.
- Орден у двадцять п'ять років. Випадковість чи наслідок?

Обов'язку, який залишив їх на полі, хоча так зважно кликали змаліттові мори, гудронні автостради, заводів-гігантів, ударні будови, бачені на телеекрані, в газетних ілюстраціях. І не тільки брати Кизілі, громадський обов'язок покликав у степ, а й Петра Тимошенка, Івана Ющенко, Миколу Ткачука, Миколу Чорноуса та багатьох інших педагогів випускників школи.

Володя Кожара прийшов у бригаду восени, після служби в Радянській Армії. Та й чи могло бути інакше, адже саме тут, на колгоспній ниві, відчув хлопцеві ціну людської шани. Ного, недавнього школяра, відзначили преміями, нагородили почесним знаком «Переможець соціалістичного змагання». Це було не до армії. А повернувшись, хлопець працює ще завзятіше. Просто знає, що у бригаді праця — мірло честі і гідності людини, що праця визначає її становище тут. Саме тому на грудях двадцятип'ятирічного Володимира Кизіля засяяв орден «Знак Пошани», саме тому бригадиром вибрали комсомольця Володю Пашолка.

Так живуть хлопці комсомольсько-молодіжної тракторної бригади. Принципи комуністичної моралі

у них у серці. Принципи, вироблені працями в боротьбі проти соціального гноблення, моральні вимоги революційного пролетаріату, норми, які сформували батьки в ході будівництва соціалізму і комунізму.

Те, чим живуть сьогоднішні механізатори, шість десятиліть тому приніс на новомірогородську землю Жовтень. Тому носить колгосп його ім'я, тому вони, двадцять два механізатори, змагаються з іншими колгоспниками області за право називатися колективом імені 60-річчя Великого Жовтня. Тому кожен їхній день сповнений праці і творчого нахнення. Жовтнева вахта для кожного з них — то екзаме́н на зрілість у праці. Бо зобов'язалися хлопці на 484 гектарах виростити ще й по 40 центнерів зернових.

Щотижня секретар комсомольської організації колгоспу Галина Коробка, комсомольський ватажок відділа Володимир Вовк із дружиною Світланою — агітатором — підбивають підсумки творчого суперництва між членами колективу. Ось і сьогодні вітальну телеграму під комітету комсомолу господарства одержав тракторист Володя Кизілі. На сімбі пукристих він обробляв по 18—20 гектарів поля при нормі 13. Тож Першотравень святкуватиме переможцем. А потім знову змагання, знову ударна праця як усвідомлення свого громадянського обов'язку, як одна з вимог кодексу нашої моралі.

Л. КРАВЕЦЬ.

Колгосп «Жовтень»
Новомірогородського району.

● Секретар комсомольської організації відділа Володимир ВОВК вручає вітальну телеграму переможцю червоного тижня перед'ювілейної ударної вахти трактористові Володимирові КИЗИЛЮ.

● Брати Володимир і Микола КИЗИЛІ перевіряють схожість цукрових буряків.

Фото О. ПРИСЯЖНОГО.

Наступний тиждень— тридцять четвертий

Злітають сторінки календаря, мов листя з дерева, наближаючи нас до того дня, коли ми святкуватимемо ювілей Великого Жовтня. Минув тридцять третій тиждень ударної вахти, молоді області, присвячений 60-річчю. Наступний — присвячений року 1950-му. П'ятирічний план відбудови і розвитку народного господарства СРСР на 1946—1950 роки було виконано промисловістю достроково, за чотири роки і три місяці. Леонід Ілліч Брежнєв відзначає: «Історія тих років, мабуть, посправжньому ще не написана, але про головне ми пам'ятаємо добре: вже 1948 року було

в основному досягнуто довоєнного рівня виробництва в промисловості, а до 1950 року — і в сільському господарстві. В наступні роки, остаточно згодою рани, заподіяні війною, радянські люди створили реальні передумови для дальшого руху вперед у масштабах, які набагато перевищують довоєнні, для переходу до розгорнутого будівництва комуністичного суспільства».

Тридцять четвертий рік Великого Жовтня ми пам'ятаємо як рік, коли було на 51 процент перевищено довоєнний рівень промислового виробництва.

Скільки служити трактору?

Механізатори колгоспу імені ХХV з'їзду КПРС Онуфріївського району в стрілі строки виконують весняні польові роботи. Вологу, наприклад, вони закрили за 30 робочих годин, ранні зернові посіли за три дні. На цих роботах використовували також і трактори, що служать понад амортизаційний строк. Добре потрудилися на них молоді хлібороби Петро Махтай, Анатолій Сапіга, Микола Робота, Петро Головка, Микола Тимченко, Анатолій Козир.

Двадцять два молодих механізатори працюють у господарстві. Всі вони підтримали по-

ЯК СПРАВЖНІ ГОСПОДАРИ

чин членів комсомольсько-молодіжних тракторних бригад колгоспів «Родина» Ульяновського, імені Калініна Олександрівського та імені Шевченка Новоукраїнського районів «Сільськогосподарській техніці — ефективне використання». Кожен юнак зобов'язався продовжити строк служби машини на кілька років, експлуатувати її весь амортизаційний період без капітального ремонту.

У господарстві непогана ремонтна база. Техдогляди тут проводять строго за графіка-

ми. За цим стежать майстри-чалачики Леонід Федорович Пляксий, Віктор Михайлович Олєфір, Григорій Олександрович Лавецкий. Для досвідчених спеціалістів дбайливий догляд за технікою — робота не одного дня. Вони охоче допомагають молодим механізаторам дотримувати режиму експлуатації машин.

Молодих хліборобів зацікавив досвід організації змагання за подовження амортизаційного строку служби сільськогосподарських машин комсомольсько-молодіжними тракторними бригадами колгоспів імені Ватутіна Кіровоградського та імені Кірова Бобринецького районів.

Комітет комсомолу розробив умови соціалістичного змагання серед молодих механізаторів, установив перехідний чер-

воний вимпел «Кращому молодому трактористові колгоспу». Механізатори господарства викликали на змагання хліборобів колгоспу «Шлях Леніна».

Ю. СТОРЧАК.

Онуфріївський район.

На фото: молоді трактористи П. МАХТАЙ та А. КОЗИР. Вони добре потрудилися на боронуванні озимих і сіяві ранніх зернових, високопродуктивно експлуатували свої машини.

Фото М. ІНГУЛІСЬКОГО.

На поклик сьогодення

● Закінчився обласний огляд-конкурс художніх агітбригад

У ХНІА звияжна пісня, їхнє закінчене слово лунали в цехах заводів, на будівельних майданчиках. Вони виступали в сільських і робітничих клубах, у польових таборах тракторних бригад. Славили гвардійців п'ятирічки і спрямовували вістря сатири на тих, хто заважає нашому рухові вперед. Їх на Кіровоградщині сотні — бойових, наступальних — колективів художніх агітбригад. 28 найкращих приїхали в обласний центр, щоб виступити на заключ-

ному етапі огляду-конкурсу. Вже самі найменування програм свідчать про їхнє громадське та ідейно-політичне спрямування: «Ми впереджаємо час» (Кіровоградський ремзавод «Укрсільгосптехніки»), «Про копійку, хвилину і грам» (Палац культури імені Леніна виробничого об'єднання «Олександрівський літ» (Маловисівський районний Будинок культури)).

Цікавий сценарій, уміла режисерська постановка у ватутинців. Вони зуміли від початку до кінця своєї композиції витримати чіткий ритм і яскравий художній візерунок, що захоплює глядача оптимізмом і наступальністю. Ми наче потрапляємо на одну з шахтарських дільниць, знайомимося з кращими людьми, які завжди з пошуком, ініціативою, які завжди попереду. І тут клич культурмішів — наслідувати їхній при-

клад. Бойовитість сатиричних мініатюр, об'єднаних єдиним розділом програми. Це — бій прогульникам, бракоробам, бюрократам, окомилувавчам. Але здорова атмосфера в робітничому колективі, принциповість справжніх господарів, котрі бережуть кожну робочу хвилину, лічать кожну копійку, — беруть гору.

Кілька запальних монологів на адресу робітничої династії Мельникових з ремзаводу «Укрсільгосптехніки» — і кожен із нас пізнає людей, які ведуть за собою сотні працелюбів, що теж кличуть випереджати час.

Юнак у робочій спеціалізації заеличує високі патріотичні поривання багатонаціонального колективу Побузького нікелевого заводу, що прагне гідно зустріти 60-річчя Великого Жовтня. Росіяни і українці, білоруси і литовці — представники всіх союзних республік стали тут на ударну жовтневу вахту. Імена правопланових, красномовні цифри і рапорти доповнюють глибинний емоційний зміст програми побужців.

Таке спрямування в більшості колективів, які взяли участь у конкурсі. І девіз цього огляду-конкурсу теж

виправданий — «Культармійці на марші десятої п'ятирічки».

Обл.профрада, обласне управління культури, обком комсомолу відзначили дипломними, почесними грамотами і призами агітаційно-художні бригади Палацу культури імені Леніна міста Ватутіно, Маловисівського районного Будинку культури, Кіровоградського ремзаводу «Укрсільгосптехніки», Завалівського Будинку культури, Рівнянського сільського Будинку культури Новоукраїнського району, Олександрівського електромеханічного заводу, Побузького нікелевого заводу, інші колективи — за високу майстерність, за глибоке ідейне спрямування програм.

Нині вони знову в дорозі. Їх зустрічають трудівники полів і ферм, шахтарі та будівельники, металурги і машинобудівники. Їхнє закликане слово знову на марші п'ятирічки.

На фото (вгорі): виступають культурмішці міста Ватутіно.

«60 полум'яних літ», — так назвали свою програму маловисівці.

Фото І. КОРЗУНА.

АТЕСТУЄМО КОМСОМЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНІ

Троє
завзятих:
ланка
пресу-
вальників

Кивок вудочки злегка сіпнувся. Підсічка — і на беріг вилітає срібляста рибинка. Толя Рябокінь задоволено потирає руки: ще одна, буде на юшку. Неподалік над водою чаклюють двоє. То Борис і тезко, Анатолій Суденко. Не відриваючи поглядів від вудочок (класне ж!), хлопці марно намагаються схватитися за комірці від сирого проливного вітру, що владарює над Кременчуцьким водосховищем.

— Еге-гей! Уже час!

Анатолій поглядає туди, де повинне бути сонце, але жодному премінчику не пробитися зараз крізь густу пелену сірих хмар. Потім — на годинник. Справді час. Зміна почнеться за дві години.

Отак вони завжди вгвох і працюють (Борис Копійка, Анатолій Рябокінь та Анатолій Суденко — це ланка пресувальників Дніпровського заводу твердих сплавів), і відпочивають. Рябокінь очолює колектив. Кілька років був секретарем комітету комсомолу підприємства. Незвідомим. А комсомольська організація налічує понад 150 чоловік. Портрет його — на місцевій Дошці пошани.

Першою на заводі ланка виконала завдання минулого року. Тут чітко розподілили обов'язки.

— Поділ праці у нас не тільки в цеху, — сміється ланковий. — І на риболовлі також. Турбота Бориса — намити мотилу, Тоді доручаємо вибрати зручне місце, а я здійснюю загальне керівництво.

Ланка виготовляє пластини, які після механічної обробки перетворюються на різці. На заводі впровадили прогресивнішу технологію їх виробництва, пластини стали дешевшими, а міцністю не поступаються. І свідченням цього факт: нещодавно одному з видів продукції присвоїли державний Знак якості.

Цей успіх до свого активу з повним правом записала й ланка Рябокіня, бо вона однією з перших освоїла нову технологію.

Анатолій упевнений, що якщо не дружні стосунки в колективі, то не стали б вони лідерами соціалістичного змагання на честь славного ювілею Радянської влади. І взагалі не досягли б того, що мають нині, хай би були втричі кваліфікованішими і вправнішими.

— Перевели до нас Тоді Суденка, — пригадує ланковий. — Вірніше, він сам попросився. Був у нього раніше «друг», котрий любив заглядати в чарку. І Суденка, звичайно, намагався схилити до своєї «вірності». Поговорили ми з Анатолієм тоді по-робітничому: думай, хлопче, у нас закон створий. А тепер на його місці важко уявити когось іншого. Ми з Борисом частенько дивуємося, спостерігаючи, як легко виконує він свою операцію. За кожним пресувальним стежить уважно, щоб не сталося браку.

Серед трудових колективів Снігдовської ланка молодого комуніста А. Рябокіня першою підтримала ініціативу комсомольсько-молодіжної бригади плазильників заводу чистих металів, озолованої Миколою Петровим.

Закінчується зміна. Ланка здає продукцію у відділ технічного контролю. Приймають її з першого пред'явлення.

А завтра — вихідний. Сидіти їм снідають хороший день.

С. ТИШКО,
громадський кореспондент «Молодого комунара»,
м. Світловодськ.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

«ЗАБУТА ФЕРМА»

Як повідомив редакцію другий секретар Кіровоградського райкому комсомолу Ю. Данилюк, кореспонденцію, надруковану під таким заголовком у номері «Молодого комунара» за 25 січня, обговорено на засіданні бюро райкому. Критику визнано правильною. Справді, райком комсомолу мало уваги приділяв первинній комсомольській організації колгоспу імені Жданова. Внутрішню роботу в організації було пущено на самоплив, активу не вчили. Підсумки соціалістичного змагання на фермі підбивали нерегулярно.

Після виступу газети працівники апарату райкому побували на фермі, розмовляли із секретарем комсомольської організації колгоспу В. Миронюком. Бюро райкому намітило план заходів, спрямованих на усунення недоліків і нормалізацію діяльності комітету комсомолу господарства.

У кореспонденції було піддано критиці відділ комсомольських організацій райкому ЛКСМУ. На це відповідаємо, пише Ю. Данилюк, що завідувач цим відділом нещодавно ставився до своїх обов'язків, інструкторові суворо вказано.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Про всі перелічені у відповіді зауваження на адресу комітету комсомолу колгоспу імені Жданова та райкому, комсомолу саме і йшлося в кореспонденції «Забута ферма». А яких же всетаки заходів ужито конкретних? Що зроблено для поліпшення роботи оргвідділу? В чому полягає «цілеспрямована робота»? Впродовж кількох років Кіровоградський райком комсомолу постійно зовнішав підбиття підсумків змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів, не приділяв їм належної уваги. Про колектив ферми згаданого колгоспу, як і про багато інших колективів, у райкомі «забули» не в січні, коли було надруковано кореспонденцію, і не на рік раніше. На фермі комсомольсько-молодіжний колектив нині розпався. І це характерний штрих стилю роботи райкому комсомолу. Підтвердженням цього є факти: число комсомольсько-молодіжних колективів у районі нинішнього року вдвоє менше, ніж було торік. Розпадаються передусім колективи, про які забули.

Отже, в кореспонденції йшлося насамперед про перебудову стилю роботи. Чи не так, товариші, райкомізації?

Традиційне весняне свято книги прийшло в заводські цехи і лабораторії, бібліотеки і книжкові магазини обласного центру. Цього року до нього готувалися з особливим настроєм. Адже проходило воно в ювілейний рік Радянської влади. З кращими сторінками російської революційної поезії ознайомилися робітники заводу «Червона зірка», про образ Леніна в літературі народів СРСР ведуть мову читачі бібліотеки імені Н. К. Крупської, а на заводі радіоприладів лунали полум'яні слова В. Маяковського — трибуна революції. До свята приурочене відкриття молодіжного клубу читачів книги в Кіровоградському будівельному технікумі. Книжничне свято почалося 20 квітня і триватиме до 10 травня.

Фото А. КОВАЛЕНКА.

Про хліб революції

«Конституція — Основний закон Радянської держави», «Що таке закон», «Твої права та обов'язки» — це теми бесід і лекцій, проведених у міській середній школі № 2, де вже кілька років працює лекторії правових знань. У семикласників, наприклад, цікаво пройшов диспут «У чому ти бачиш свій обов'язок перед Батьківщиною?» Вдалось і обговорення книг відомого публіциста А. Ваксберга. Перед юною аудиторією виступають працівники суду, прокуратури, дитячої кімнати міліції.

Чесна праця на благо рідної Вітчизни — це основова радянського способу життя. Зустрічі дітей з делегатами XXV з'їзду КПРС, передовиками виробництва ми розглядаємо як найдієвіший засіб трудового виховання.

На читачській конференції «Хліб від землі, сила від хліба» були знатні хлібороби С. М. Пурас та В. С. Солдатенко з колгоспу «Шлях Ілліча». Діти розпитували гостей і самі розповідали про хліб революції і громадянської війни, про тих маленьких ровесників за кордоном, кому сьогодні не дістався навіть черствий окрасець.

Тема дружби народів Радянського Союзу поряд з пропагандою норм комуністичної моралі, популяризацією правових знань і трудовим вихованням — у колі нашої уваги. Ленінські читання, літературні ранки, бесіди — ось ті форми пропаганди книги, котрі допомагають нам виховувати читача. Нові форми роботи з ним ми знаходимо завдяки діловій дружбі, яку протягом п'ятнадцяти років підтримує Знамянська бібліотека для дітей з бібліотекою другої міської школи.

Л. ЗУБИЦЬКА, завідувача Знамянської міської бібліотекою для дітей.

СПОСІБ ЖИТТЯ РАДЯНСЬКИЙ

ХОЧЕШ БУТИ ЩАСЛИВИМ?

Будь щасливим! Не чекай, поки інші зведуть світку будову майбутнього. Сам будуй життя таким, яким ти хочеш його бачити. Легитимним диспуту «В чому пласта радянської молоді?» була якраз ця думка, по-різному висловлена більшістю його учасників.

З кого робити життя? Вважаючи, що над цим питанням, як і над попереднім, повинен замислитись кожен учень, ми запрошуємо поділитися думками про свою професію знатних хліборобів місцевого колгоспу імені Леніна.

З хлібом у нас зустрічають гостей, пишні короваї цвітуть на весільному столі. З тисячі доріг наші учні вибрали найпоширенішу, хоч і дуже неслучку — вирощувати хліб. І тепер — за партою, в полі, на диспутах і просто у відвертих розмовах — вони переконуються у правильності прийнятого рішення, вчаться бути чесними, дбайливими господарями на своїй землі.

В. ТКАЧЕНКО, вихователька, Н. ЛІСНЯК,

бібліотекар Нозгородківського СПТУ № 6.

ГПО НА МАРШІ

Тут сила і спритність

Понад 240 школярів обласного центру взяли участь у змаганнях за програмою комплексу ГПО та початкової військової підготовки. На вогневому рубежі найвищі результати мали учні середніх шкіл № 13 і 23 Сергія Олещенко і Людмила Запорожан, які вибили по 50 очок з 50 можливих.

А зі стрілецької підготовки найвищі оцінки були в учнів середньої школи № 6 та їхніх ровесників з десятирічки № 13.

У командному заліку перемогли учні середньої школи № 6 (Ленінський район) і школи-інтернату № 2 (Кіровоградський район).

І. СКРИННИК, громадський кореспондент «Молодого комунара».

З МАЙСТЕРНІСТЮ — ІДЕЙНИЙ ГАРТ

Секретаріат обкому комсомолу та обласний спорткомітет ухвалили постанову про поліпшення ідейно-виховної роботи серед фізкультурників і спортсменів, тренерів, усіх фізкультурних працівників Кіровоградщини. Вона націлює комсомольські та фізкультурні організації на активізацію їхньої діяльності в справі підготовки спортсменів високого класу, ставить вимогу краще використовувати всі форми і методи ідеологічного впливу на виховання молодих спортсменів.

У нас є на кого рівнятися, є з кого брати приклад. Члени збірних команд області — майстер спорту з класичної боротьби Віктор Самчук, переможець юнацької першості СРСР 1976 року з класичної боротьби Сергій Зелінський, кандидат в олімпійську збірну з кульової стрільби Олександр Семенюк, члени збірної республіки зі спортивної гімнастики Лариса Прокуліна і Лариса Цибельська, член молодіжної збірної України майстер спорту з боротьби дзюдо Сергій Мезенцев — ось ті, хто веде за собою ровесників.

І все ж у виховній роботі серед спортсменів є ще чимало недоліків. Питання ідейно-політичного загартовування своїх вихованців відомо обговорюють на засіданнях обласної ради добровільних спортивних товариств, нема ділових контактів спорткомітетів і комітетів комсомолу, в багатьох організаціях для поліпшення ідейно-виховної роботи серед спортсменів не залучають ветеранів партії і комсомолу, героїв війни і праці.

Комітет комсомолу, спорткомітет, обласні ради добровільних спортивних товариств повинні проаналізувати стан справ у колективах фізкультури, спортклубів, секцій і команд дитячо-юнацьких спортивних школах і звернути увагу на:

— залучення фізкультурників і спортсменів, тренерів, фізкультурних працівників до політичного навчання, вивчення матеріалів XXV з'їзду КПРС, XXV з'їзду Компартії України, XVII з'їзду ВЛКСМ;

— активну участь у Всеоб'язному огляді комсомольських організацій, присвяченому 60-річчю Великого Жовтня, Всеоб'язному Ленінському заліку «Рішення XXV з'їзду КПРС — у життя!»;

— участь спортсменів, тренерів, фізкультурних працівників у спортивно-масовій роботі в загальноосвітніх школах, піонерських таборах, за місцем проживання, у проведенні дитячих спортивних ігор «Старт надалі», змагань з багатоборства ГПО.

Міські й районні спорткомітети зобов'язано поліпшити роботу по добору і розстановці кадрів, підвищити вимогливість до тренерів, які мають більш відповідальну ставитись не тільки до фізичної підготовки своїх вихованців, а й до їхнього ідейного загартовування.

Червоні слідопити Кіровограда вже знають про них, ветеранів 39-го гвардійського Відецького повітряно-десантного корпусу І. С. Ляльков, О. С. Мелешіна, Т. П. Матвеева, М. М. Яковлєва, В. А. Жуценка, В. М. Гринина, О. Я. Капустіна, О. П. Євстигнєва. Про їхні подвиги довідались під час урочей мужності, в ході «Шляхами слави батьків». А потім ще й прочитали книгу Віктора Александрова «Білі крила» — то теж про них, десантників.

Два дні в Будинку фізкультури Кіровоградського залу «Червона зірка» проходила особисто-командна першість республіканської ради «Колоса» з боротьби самбо. У змаганнях брали участь понад сто юнаків 1961—1962 років народження з одинадцяти областей республіки. Високу техніку, добру фізичну підготовку показали наші земляки. П'ятеро з одинадцяти — Микола Петров, Віктор Переврєзов, Олександр Вороний, Сергій Табала і Костянтин Дворницький — завоювали високі чемпіонські титули. Срібними призерами стали Юрій Лелець та Анатолій Колесніченко, а бронзовими — Володимир Тележський, Сергій Тарчук і Микола Приду.

„Сперанца“ — „Зірка“ — 3:3

ранці. Гру ніби вже зроблено. Та молдавські футболісти не розгубилися. Вони контратакували ворота гостей. За порушення правил у бік «Зірки» призначалась одинадцятиметрова. Його чітко реалізував господар майданчика. Окрілені успіхом, вони докладають усіх зусиль, щоб уникнути поразки. І це їм вдається. До кінця зустрічі м'яч іще двічі побував у сітці воріт кіровоградців. Отже, нічия — 3:3.

«Зірка» закінчила турне по чужих полях. У свій актив вона записала п'ять очок із дванадцяти можливих. Завтра «Зірка» в рідному місті зустріне з харківським «Металістом».

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Кіровоградське технічне училище № 6

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

токаря по металу, слюсар-інструментальник (строк навчання — 18 місяців), слюсар механоскладальних робіт по обслуговуванню свердловин та агрегатів верстатів (приймають осіб з освітою за 8 класів),

модельник по виготовленню металевих моделей, модельник по виготовленню дерев'яних моделей, слюсар по ремонту промислового устаткування (строк навчання — 19 місяців і 18 місяців),

столяр, електростанційник, електромонтер по експлуатації промислового устаткування.

На всі спеціальності приймають юнаків і дівчат, які мають освіту за 10 класів, віком до 25 років. На спеціальності «електромонтер» та «електростанційник» мінімальний вік для вступників — 17,5 року.

Строк навчання — 10 місяців. Для воїнів, звільнених у запас, строк навчання — 7,5 місяця.

Юнаки, які мають освіту за 8—9 класів, приймаються на спеціальності «токаря» і «столяр» з річним строком навчання. Рішенням вступників стипендію в розмірі 30 карбованців на місяць, відмінування навчання — 37 крб. 50 коп., війнам, звільненим у запас, — 73 карбованців.

За виконання в процесі виробничої практики роботи учням додатково до стипендії нараховують 33 проценти від зарплати батьків.

Кожний учень може поєднувати навчання в училищі з навчанням на підготовчих курсах для вступу до інституту, а також бути при організації ДТСААФ військово-технічних спеціальностей.

Ті, хто закінчує училище з відзнакою, мають право вступати на вищий підрід інституту поза конкурсом.

Час навчання в училищі зараховується до трудового стажу. До училища молоді приймають без екзаменів.

У складі постійно працюють такі гуртки: хорівий, танцювальний, художнього слова, духовий, естрадний, технічної творчості, сріблячий, парашутний та електротехнічний, спортивний секції.

ПОЧАТОК ЗАНЯТЬ 3 І ВЕРЕСНЯ. ПРИЙМАННЯ ЗАЯВ — 3 ТРАВНЯ ЦЬОГО РОКУ. Істопники подають заяву, документ про закінчення школи, свідоцтво про народження або паспорт, довідки з місця проживання і про склад сім'ї, військовий квиток, характеристику з школи, автобіографію, 6 фотографій (3x4 см), приписку свідоцтво і довідки про шкільні та аналізи.

Звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26. Телефон: 2-35-31, 2-50-20, 2-35-81.

ДИРЕКЦІЯ.

«ХТО БУВ СЕРЕД НАС?»

Музей комсомольської слави при Ростовському обкомі ВЛКСМ дуже просить ветеранів партії, комсомолу, війни і праці, чия життя пов'язано з певними подіями, які відбивають зародження комсомолу в Ростовській області, його діяльність по будівництву комуністичного суспільства, прислати в музей документи і матеріали, спогади і особисті речі тих років, повідомити адреси та прізвища соратників і товаришів по роботі.

НАША АДРЕСА: 344035, м. Ростов-на-Дону, провулок Семашка, 39, обком ВЛКСМ, оргкомітет музею.

Наша адреса і телефони

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефон: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патристичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.